

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 5. Boni patris mala, & malæ matris bona in speciem mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

Cap. III. Damna a femina exemplo, voluptates desinere in miseriam. 39

ad cadauer, omnes vndique impuri confluerunt agminatim. Ita, cum diu in omni coeno turpissimarum voluptatum voluta esset, tandem mors eam abripuit, neque diu, neque graui cruciatu aegrotantem, neque, vt apparebat, quidquam metuentem. Quia ea mortem illius consecuta est aëris serenitas, vt caelum ipsum in exequijs deducere funus eius videretur.

Hæc patris matrisque exempla habui, quæ, post matris obitum, puellarem egressa ætatem mihi ante oculos posuit; eo scilicet tempore, quo hinc ratio iam maturior meliora mihi suggerere consilia potuit; inde autem sanguis ardentior corporis illecebras suppeditare cœpit. Quadam igitur die in vesperam declinante, sola in conclauis meo sedi, vt serio cogitarem mecum, quamnam biuij partem censerem arripiendam. Ex vna enim mihi parte vita patris, ex altera fortuna matris proponebatur. Spiritus patrem, caro matrem exhibebat. Rationi vita patris, sensui fortuna matris probabatur. Fuit verè bonus pater, inquebam, fuit patiens, fuit mansuetus, fuit sobrius; vixit, vt par est viuere hominem Christianum. Occurrebat tamen mox alia cogitatio dicens: Sed quid eum iuuat ea vita? quid profuit abstinentia? quid pietas lucri habuit? cum nihil in vita sua consecutus sit boni, semper vel in labore, vel in dolore, atque omne tempus in corporis infirmitate, ac mentis tribulatione consumens; ac ne coniugem quidem habens cuius officijs ac benignitate foueretur. Denique tam tristis fuit vitæ eius finis, vt ipsum ei sepeliendo caelum aduersaretur. Si igitur vita, si virtus, si mores patris mei Deo placuissent, aut hoc, in terra hac conuersandi genus in diuinis oculis bonum foret; cur tantam malorum segetem pater meus melluisset? An non meritò quiuisset dicere: Quo modo scit Deus, & si est scientia in excelsis? Ecce ipsi peccatores, & abundantes in saeculo obtinuerunt diuitias. Et dixi: Ergo sine causa iustificauit cor meum. & laui inter innocentes manus meas. Et fui flagellatus tota die, & castigatio mea in matutinis. Itaque consultissimum mihi est, semitam matris insistere, atque vitam ad illius normam instituere, sectari voluptates, luxuriari, corpus libidini tradere, conuiuari, saltare, iocari, & nihil omittere eorum de quibus potest delectatio sperari. Etenim mater quoque aulsa est omnia, neque vllum est opus tam turpe,

VI.
VIRGINIS DE
VITA INSTI-
TUENDA DEELI-
BERATIO.

Psal. 72: 19.

E quod

BONI PATRIS di vitam agitantis. Maritus autem morbis identidem exercitus,
MALA, ET MA- & lecto alligatus, & alioqui colloquiorum non amans, non potuit
LAE MATRIS & lecto alligatus, & alioqui colloquiorum non amans, non potuit
RONA IN SPE- vxoris adulteria indagare. Præterquam quod neque curiosus e-
CIEM MORIS, rat, & de sua pietate alios metiri assuetus nihil mali de sua coniu-
 ge suspicabatur; eratque illa tam callida, vt mille fraudes posset
 furtis suis obtendere, & simplicem maritum, vt lubebat, fallere.
 Nec licebat filia vel vno verbo mutire, quamuis multa videbat,
 multa audiebat a matre sua fieri, quæ minimè conuenire intelli-
 gebat. Ita diu & vir in miseria, & femina in felicitate sua vixe-
 runt. Tandem, inquiebat ad Eremitam Virgo, accidit, vt pater
 meus longa ægritudine fatigatus, è vita excederet. Quo mortuo,
 cœpit illico cælum nubibus contrahi, aër obscurari, venti vasa-
 nire, nimbi fluere, micare fulgura, tonitrua mugire, & disru-
 ptis nubibus fulmina cadere. Vno verbo, ea erat facies tempesta-
 tis, vt mundi decretorius venisse dies putaretur. Atque hæc pro-
 cella tres dies noctesque continuò perdurauit. Quæ causa fuit,
 vt morborum diuturnitate iam antè contabefactum corpus, toto
 triduo non posset terræ mandari. Quare, vt in talibus plerumq;
 fit, varij ea de re suborti sunt sermones, alijs occultis rerum caus-
 sis eam aëris intemperiem ascribentibus; alijs palàm dicentibus,
 Sic eum Deo fuisse exosum, vt nec terra eum recipere velit ad se-
 pulturam. Triduo transacto, nondum sedata erat tempestas, sed
 cum intra domum, dissolutis in putredinem membris, foetor ca-
 dauerosus nimis cresceret, ædesque inhabitabiles redderet, plu-
 uij etiamnum durantibus, quo quo modo potuimus, sine pom-
 pa, sine luctu, defunctum extulimus, humauimusque. Patre, &
 qualicumque custode amoto, mater mea, velut manu missa, in
 omnem peccandi licentiam effusa, liberrimè faciebat, quidquid
 libebat. Nec iam foris suas querebat voluptates, sed publicum
 prostibulum facta, è paternis laribus lupanar faciebat. Multi illuc
 citrati & cincinnati iuuenes, multi cani senes commeabant, de-
 nique quotquot otio radosi erant, illuc cum socijs, temporis fal-
 lendi causa, ibant. In summa, ibi edebatur, bibebatur, lude-
 batur, saltabatur, cantabatur, eaque dicebantur ac fiebant, quæ
 neque narrari sine rubore possunt. Dixisses, Cyprum esse, vbi
 non iam Thais, sed ipsa Venus habitaret; ad quam, sicut vultures